

Να δακτυλογραφηθεί το παρακάτω κείμενο και να γίνουν οι απαραίτητες μορφοποιήσεις.

Κατάνα (Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια)

Πίνακας περιεχομένων

- [1 Ιστορία](#)
- [2 Νταΐσο](#)
- [3 Μεϊτού](#)
- [4 Κατασκευή](#)
- [5 Χρήση](#)
- [6 Πηγές](#)
- [7 Παραπομπές](#)

Η **κατάνα** είναι γιαπωνέζικος τύπος [σπαθιού](#). Έχει γίνει συνώνυμο των [σαμουράι](#), καθώς το *Μπουσίντο*, ο ηθικός κώδικας των αριστοκρατών της φεουδαρχικής [Ιαπωνίας](#), δίδασκει ότι η κατάνα είναι η *ψυχή του σαμουράι*.^[1]

Το όπλο αυτό έχει χαρακτηριστική εμφάνιση και αιχμηρότητα. Η λεπίδα είναι καμπυλωτή και λεπτή, ενώ το μήκος της είχε αλλάξει πολλές φορές, αλλά ήταν σταθερά πάνω από 60 εκατοστά. Η λαβή ήταν αρκετά μεγάλη, ώστε ο χειριστής της κατάνα να χρησιμοποιεί και τα δυο του χέρια. Χαρακτηριστικό, επίσης, γνώρισμα

ήταν ο κυκλικός ή τετραγωνισμένος προφυλακτήρας (拵 *τσούμπα*) για την προστασία των δακτύλων.

Ο όρος "κατάνα" εμφανίστηκε κατά την περίοδο Μουρομάτσι ([1336-1573](#)), αλλά τέτοιου ξίφη κατασκευάζονταν από την περίοδο Καμακούρα ([1185-1333](#)). Η κατάνα άλλαξε στη μάχη σώμα με σώμα, αφού οι [σαμουράι](#) μπορούσαν να

ξεσπαθώσουν γρηγορότερα, ενώ η αιχμηρότητα της λεπίδας επέφερε πιο θανατηφόρα χτυπήματα. Το μήκος της λεπίδας μεταβλήθηκε πολλές φορές ανά τους αιώνες. Τον 14ο και 15ο αιώνα ήταν ανάμεσα στα 70 με 73 εκατοστά. Στις αρχές του 16ου αιώνα μειώθηκε στα 60 περίπου εκατοστά και στα τέλη του ίδιου αιώνα έφτασε τα 73 εκατοστά.

Γενικά, μόνο οι [σαμουράι](#) επιτρεπόταν να φέρουν κατάνα,^[2] αλλά μόλις στα χρόνια του [Τογιοτόμι Χιντεγιόσι](#), με το περίφημο *Κυνήγι των όπλων*, απαγορεύτηκε δια νόμου η κατοχή της από τους κοινούς ανθρώπους.

Η χρήση της κατάνα, και γενικότερα του ξίφους, σταμάτησε κατά τα μέσα του 19ου αιώνα, όταν οι ηγεμόνες της Ιαπωνίας την αντικατέστησαν με τα σύγχρονα πυροβόλα της Δυτικής τεχνολογίας.^[3]